

Žemaitėjė brongi – mes tava vākā

Jego paveizietomēt i žemės rotuli –
Kėik čia vondėnīnu, kėik žaliū mėškū ėr pėivu.
Lig paukštė nusėleiskem mes i Lietova
Vuo čia pati gražiausė – Žemaitėjė.

Esam mes žemaitė, saka, dėdlė kėita būda,
Torem sava kalba, sauguom sava ėšdėdoma.
Ėš vėsū pakompiu skobam nomėi parvažioutė:
Žemaitėjė brongi – mes tava vākā.

No senū senuovės torem sava tarmė,
Sauguojem tradicėjės, katras buočė davė.
Kėik protingu mūsa galvū valda šali.
Žemaitėjė brongi – mes mīlam tavi.

Muosiedie – Inta muziejou – je lonkīsities,
Akmėnū gražiausiu čia lig pribarstīta.
Pėliakalnie Apoulės vīka nuožmės kuovas,
Šaltėnė versmie trīkšt prė opės Loubas.

Nuorem pasakītė vėsam pasauliou,
Kad Lietova prasīded no Skouda.
Ir ginčītėis Jūs net nemieginkėt,
Nes faktu torem vėsa galībė.